

בבית המשפט העליון

רע"א 3086/17

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: אמיר בוהדנה

נגד

המשיב: מרדכי (מוטי) מרקוס

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי חיפה
בתיק עא 062613-09-16 שניתנה ביום 19.03.2017 על ידי
כבוד השופט יצחק כהן

בשם המבקש: עו"ד שלומי וינברג

החלטה

1. בעיצומו של מבצע "צוק איתן", התנהל דיון ער של משתתפים בדף פייסבוק ששמו "חרם על חדשות ערוץ 2 וחדשות ערוץ 10". אחת התגובות (טוקבקים) לרשומה (הלוא היא "פוסט") שהתפרסמה באותו דף הפייסבוק נכתבה על ידי המערער כהאי לישראל:

"מוטי מרקוס (המשיב – י"ע) האדם הזה שמאלני קיצוני
שתומך בערבים. מנהל סניף סופר פארם. אני סומך
עליכם אחים ואחיות בדם הימני שלנו, שתדעו לפתוח
עליו ולהגיע עד לסניף שלו, לזבל יהודי שמאחל מוות
לחיילים שלנו".

בעקבות זאת, הגיש המשיב כנגד המבקש תביעה כספית בבית משפט השלום על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק או חוק איסור לשון הרע). בית המשפט עמד על כך שמדובר בלשון הרע ודחה הגנות תום לב להן טען המבקש. על אף זאת, התביעה נדחתה מן הטעם שהפרסום חוסה תחת הגנת "זוטי הדברים". נקבע כי מדובר בפרסום חולף שנבלע בקולות ההמון, בבחינת "פגיעה מזערית" בזכות, שאין דרכה להתברר בבית המשפט, ואין דרכו של "אדם סביר" להביאה בשערי בית המשפט.

2. ערעור שהגיש המשיב לבית המשפט המחוזי נתקבל.

נקבע כי דבריו של המשיב הם "דברי בלע של ממש" וכי הקריאה להגיע למקום עבודתו של המשיב מהווה הסתה לשמה ומעידה על כך שהמבקש התכוון לפגוע

במשיב. נקבע כי אין מדובר בפגיעה של מה בכך, וכי על המבקש לפצות את המשיב בסכום של 10,000 ₪. בנוסף, חייב בית המשפט את המבקש לשלם למשיב הוצאות משפט בשתי הערכאות בסכום כולל של 19,400 ₪.

3. על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נסבה בקשת רשות הערעור דכאן. המבקש טען, בין היתר, כי מדובר ב"זוטי דברים"; כי בית המשפט לא הבחין בין פוסט לבין תגובות; כי מדובר בתגובות חולפת ש"נבלעת" בשלל התגובות האחרות, תגובות שאף לא זכתה לתגובה אחת כלפיה (תגובות לתגובות) ואף לא ל"חיבוב" (לייק) אחד. לחילופין, טען המבקש כי יש להפחית את שיעור הפיצויים ושיעור ההוצאות.

4. דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיב.

ענייננו ברשות ערעור ב"גלגול שלישי", וגם אם טעה בית המשפט המחוזי ביישום הדין בנסיבות המקרה הקונקרטי – ואני רחוק מלקבוע זאת – אין בכך כדי להעמיד עילה לקיומו של ערעור שני (ראו, לדוגמה, בע"מ עיזבון פלוני נ' פלוני (26.3.2012); רע"א 2882/05 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' בלולו (16.1.2006); רע"א 2754/11 עיריית נהריה נ' בניה במושבם בע"מ (28.7.2011)). הדברים נכונים לגבי עצם החיוב בפיצויים ובוודאי לגבי גובה הפיצויים וגובה ההוצאות שנפסקו, כאשר אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בכגון דא, בוודאי שלא ב"גלגול שלישי".

5. לא מצאתי להתגדר בשאלות נכבדות של גבולות חופש הביטוי במרשתת בכלל ובתגובות לפוסט בפייסבוק בפרט, בהתאם לאצטלא המשפטית שביקש המבקש לעטות על בקשתו. איני סבור כי המקרה דנן הוא המקרה המתאים לכך, ולו מן הטעם שדברי הבלע של המבקש כלפי המשיב כללו גם קריאה להגיע עד למקום עסקו, מה שאף חורג מגדר ביטוי גרידא.

6. על כן, הבקשה נדחת ומשלא נתבקשה תשובה, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ב באייר התשע"ז (18.5.2017).

ש ו פ ט